

naj ostane pri stvari in ne pika žurnalistov, da pa so mu odborniki od več strani „pravo!“ klicali. Referent v „Laib. Zeitg.“ se vé da tega — ni slišal, čeravno je dosti glasno bilo. V današnji seji je gosp. dr. Costa prvi poprijel besedo, in dokazavši, da nobena živa duša se ni še spodtikala nad streljanjem in trobenjem, kakor je od nekdaj na gradu navadno, in da le o tem, kar se tiče gašenja požarov, je nove vredbe treba, je nasvetoval: 1) naj streljanje ostane kakor je bilo; 2) tudi po legatu naj se naznanja ogenj kakor dozda, samo da se izpušča nepotrebna beseda „gori!“ 3) plat zvoná naj se bije tako, da se s tem nekako kraj oklicuje, kjer gori. Govorili so še dr. Ahačič, dr. Čuber in dr. Bleiweis: vsi za to, naj se namesti stare znane navade nikar ne delajo novine, ki bi ljudi popolnoma zmešale. Če je treba bilo, celó karto napraviti, da se odbornikom ta reč razjasni, je to samo že dokaza dovolj, da je zlo nesrečna misel bila, ktera je to premembo sprožila. Noben odbornik ni govoril za novino razun poročevavca gosp. Stedry-a. Gospod dr. Miteis je nasvetoval, naj ostane strel in legat po starem, plat zvoná in pa svetilnice in zastave po novem. Ker strel in legat sta poglavitna reč, vse druge pritikline pa ne škodujejo, če ne koristijo, se ni nihče zoperstavil dr. Miteisovemu predlogu. Pri glasovanju je obveljalo (z 13 glasovi zoper 5), da strel in trobilo ostane po starem, pa naj se že dodate omenjene dve pritiklini. — Zdaj pa še eno opazko: Poslednji čas se je zopet dosti očitno pokazalo, (kar so „Novice“ brž izprva rekly) kako neugoden je bil sklep mestnega odbora, po katerem se ne razglašajo saj na kratko izdelani protokoli mestnega odbora, da bi svet vse izvedil, kaj se godi v sejah, ne pa tako, kakor se ravno poljubi le samemu „Laib.“ referentu, naj je iz „rotovža“ ali iz „tiskarnice“. Naj referent v svojih čenčah (Plaudereien) sam za se dela svoje „študije“ kolikor mu je drago, — saj potrebujemo tudi burk, katerim se žalostni sedanji svet smeja, — al terjati moremo, da razprave mestne se razglašajo tako, kakor se razglašajo po vseh mestih in so se razglašale v prejšnjih časih tudi v Ljubljani, — le zdaj pa ne več!

— Po vsi deželi ni zdaj nikjer goveje kuge več. Bog daj, da je je za vselej konec! — Namesti goveje pošasti pa nas pasja steklina sèm ter tjà straši. O Ljubljani ne govorimo več, ker našim bravcem so znane poslednje dogodbe. Na Dolenskem v Grmu poleg Mehovega so 9. dné t. m. vstrelili steklega psa; 5. dné t. m. pa so v gorenji Lokvici vstrelili steklega vola, ki je bil 6. novembra — tedaj pred 4 tedni — popaden od steklega psa, ki se je v ta kraj pritepel iz okolice novomeške in je v metliškem okraju tudi mnogo psov popadel.

— V nedeljo zvečer se je v čitavnici naši igrala že v poslednjem listu napovedana kratkočasnica z imenom „Dobro jutro!“ Akcije čitavnične so ta večer poskočile zopet za 50. Z neko posebno zadovoljnostjo so vsi pričujoči — in bilo jih je, da še nikoli toliko letos — zapustili dvorano. Bila je prva večja igra v dveh djanjih, ki je s produkcijo orhestrovo vred dopolnila celi večer. To ti je bilo ploska in veselega krika, da se je dvorana zibala! Pa so tudi igrali od konca do kraja vsi (igrale so tri gospodičine, 5 gospodov in en fantek) tako dobro, nekteri res klasično, da je bilo veselje; zraven pa je še izvrstno petje povzdignilo prijetno igro, v kateri so igrali vsi v naši domači kmetiški obleki. Ne spodobi se, da bi to, kar se dela le zgolj iz domoljubja in dobrovoljnosti, s kritičnim drobnogledom javnega plačane gledišča preiskovali, ali da bi dlako cepili, kod

da je bolje delal memo družega, ker brez vsega ozira na tako imenovane bolj ali manj „hvaležne“ naloge (role) je vsaka kritika šantova; rečemo tedaj le to, da vsakemu javnemu (očitnemu) gledišču bi bilo to igranje na čast in hvalo bilo. In tako se srčno radujemo, da štejemo čedalje več izvrstnih moči na gledišču našem, ki ima še to dobro, da nobenih stroškov ne prizadeva — deželi.

— Prihodnja muzikalna „beseda“ je v nedeljo. Z glediščnimi igrami je zdaj preneh za nekoliko tednov.

— V saboto je bil zbor čitavničnega odbora. Sklenil je, da vsled družbinih pravil bode v nedeljo dopoldne ob 11. uri občni zbor čitavnice, v katerem se bo med drugimi razpravami tudi volil predsednik, dnarničar in vès odbor. „Novicam“ je bilo naročeno, naj okličejo to tukajšnim in unanjim udom in jih povabijo v zbor, — unanjim pa naj še razglasijo prošnjo odborovo: naj, kdor še ni plžčal letnine, blagovoli kmali plačati, da bode odbor vedil, ali ga vpiše v letni imenik ali ne.

— V sredo dopoldne od 9. do 1. ure je bila končna razprava zoper vrednika „Novic“ zavoljo dopisa „iz savinske doline na Štajarskem“ v 48. listu lanskim „Novic.“ Tožen je bil zato, ker je c. kr. dež. sodnija vidila v onem dopisu, da je dopisnik stvar po svetu razglasil, ktera je skrivnost uradniška, pa vrednik ni hotel izdati dopisnika. Ker je sl. c. k. sodnija tožencu na prosto voljo dala, ali hoče sam priti k obravnavi ali se namestovati po svojem pooblastencu, je namesti njega prišel gosp. dr. Juli žl. Wurzbach c. k. dvorni in sodniški advokat. Sodba je iztekla na to, da je bil vrednik „Novic“ po §. 32 nove kazenske postave o tem kriv spoznan, da je zanemaril dolžno pazljivost vredniško, ter je po tem obsojen bil v kazen na dnarjih za 10 fl. in da 60 fl. „Novične“ varščine (kavcije) zapade ubožni kasi. — Prihodnjič prinesó „Novice“ po štenografičnem zapisu obširnej popis te razprave.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor zopet praznuje; do 11. prihod. mesca zbornica poslancev ne bode imela seje. Poslednje dni je dognala dnarstveno postavu, po kateri bodo stroški državní od 1. novembra 1863 do konca leta 1864 znesli 609 milijonov in 417.942 gld., dohodki pa 570 milijonov in 47.335 gld., nenavadne doklade ostanejo do konca leta 1864. Minister dnarstva je preklical svoj predlog, po katerem bi se bila imela vpeljati nova davka: glavnina in vrstnina. Kdor dolgo čaka, vendar kaj pričaka: smo si mislili, ko smo slišali, da je odbor vendar izdelal ustavno postavu za društvo in z bore. Ali ju bomo pa tudi res dobili, si ne upamo reči. — Ministerstvo zopet ostane, kakor je bilo; strahovi zastran „oktoberčani“ so se za zdaj zopet preleteli. — Državni minister vitez Schmerling se je ozdravil. — Armade nemških zaveznikov so posedle Holstein in Lauenburg; Danci so se umaknili. Kaj bo dalje se ne vé. Nemški narod je ves navdušen za osvobodjenje svojih bratov, in celó avstrijski državni poslanci so sklicali deželne poslance iz avstrijskih dežel 21. t. m. v Frankobrod v posvet. Al kar je nekdaž Francoz Kazimir Perier rekel za Francijo, velja tudi za Avstrijo: „Kri Avstrije gre le Avstrii sami!“ —

Popravek. Na strani 400. pri št. 275. v drugi vrsti beri locusta namesti Socusta. Stran 405: g. dr. Čuber beri: za nadpredstojnika nam. kuratorja.

 Priložen je današnjemu listu konec „občne povestnice“.